

zeer veel biedt, zodat hij die zich op dit gebied wil oriënteren en hiervoor een Duits boek wenst te lezen, er zeker genoeg aan beleven kan. D. DEN HOED

KARL FALCK, *Einführung in die Werkstoffkunde für Zahnärzte*. 2e druk. 264 blz., 106 fig. CARL HANSER Verlag, München 1948. Prijs: f 15.85 (ingen. DM. 14.—; geb. DM. 16.50)

Dit boek is geschreven voor studerende in de tandheelkunde en hoopt, volgens de voorrede, ook van nut te kunnen zijn voor reeds practiserende tandartsen. Het dient zich zelf slechts aan als een inleiding en niet als handboek.

In het eerste gedeelte worden, verdeeld over 15 hoofdstukken, de talrijke in de tandheelkunde gebruikte metalen behandeld, waarbij de lezer in de eerste 6 hoofdstukken op eenvoudige wijze wat vertrouwd gemaakt wordt met de begrippen en de werkmethodes der metallographie. Het tweede gedeelte behandelt in 10 hoofdstukken de niet minder talrijke andere tandheelkundige materialen.

Het boek beoogt de kloof tussen het practisch kunnen verwerken van een materiaal en de theoretische kennis ervan te kunnen overbruggen. Op het laatste wordt niet diep ingegaan, maar ongetwijfeld zal het kennismaken van de inhoud er toe bijdragen, het juiste verwerken van de materialen door een ruimer inzicht te ondersteunen.

De uitvoering, papier en afbeeldingen, staan blijkbaar onder invloed van de in Duitsland heersende materiaalschaarste, terwijl ook het niet voldoende kunnen kennismaken van de literatuur, die in de laatste jaren in andere landen verschenen is, hier en daar te merken is.

J. N. TEKENBROEK

A. KÜHN, *Grundriss der allgemeinen Zoologie*. 10e druk. 281 blz., 223 fig. G. THIEME, Stuttgart 1949. Prijs: geb. D.M. 18.—

In 1922 verscheen de eerste druk van dit boek en het veroverde zich terstond een vooraanstaande plaats: de schrijver verstond de kunst kort en bondig juist de hoofdzaken te bespreken. Zelfs KÜHN is niet ontkomen aan het euvel een boek bij een herdruk te laten uitdijen: de eerste druk telde 212 blz. en deze 280. Toch blijft het een bewonderenswaardige praestatie om in dat bestek te bespreken de morphologie van vertegenwoordigers van de voornaamste hoofdafdelingen, de physiologie, de ontwikkelingsgeschiedenis met de experimentele embryologie, de erfelijkheidswetten, de oecologie en de afstammingsleer.

In de laatste jaren worden de leerboeken steeds uitgebreider en duurder en daardoor steeds minder bereikbaar voor de studenten. Boeken als dit van KÜHN tonen aan, dat het mogelijk is de stof in meer beknopte vorm te geven zonder oppervlakkig te worden en dit acht ik een verheugend verschijnsel dat navolging verdient.

A. SCHIERBEEK

Précis de pathologie médicale. Tome VIII. *Maladies endocriniennes* (A. SÉZARY et J. LENÈGRE). 2e druk. 716 blz., 155 fig. MASSON & Cie, Parijs 1948. Prijs: geb. frs 1550.—

Het is geen eenvoudige opgave om de tegenwoordige kennis van de endocrine ziekten in beknopte vorm weer te geven. De beide schrijvers zijn, naar mijn mening, in deze moeilijke opgave wel geslaagd, zodat hun monographie een goed overzicht geeft van onze tegenwoordige kennis. Het werk kan zeker voor studiedoelinden worden aanbevolen.

P. FORMIJNE

W. KANERT en K. A. KOELSCH, *Gemeinsame Erkrankungen aus der inneren Medizin und Chirurgie*. 500 blz., 49 fig. GEORG THIEME, Stuttgart 1949. Prijs: geb. D.M. 35.—

De bedoeling van dit boek is, de wenselijkheid te bepleiten van de behandeling van bepaalde ziekten door internist en chirurg samen. De inhoud is echter zo sterk verouderd, dat het boek voor de Nederlandse arts nauwelijks enige betekenis meer heeft. De Anglo-Amerikaanse inzichten worden bijvoorbeeld geheel niet besproken. Ook de moderne chemotherapeutica en antibiotica worden zelfs niet genoemd.

P. J. KOOREMAN